

Snelandskab

To elskende går tur i et jomfrueligt snelandskab. Deres kærlighed er stor og truer med at tage pusten fra manden. Sagte glider hans tanker tilbage til aftenen før. De ligger foran pejsens knitrende ild, hvor legen stille går i gang. Langsomt driver han hende længere og længere op mod begærets top. Til sidst tigger og bønfaller hun ham om at tage hende. Svaret er pisken. Hun må bare vente. Vente.

Af Per La.

Sprøde lyde af sneens knasen under fødderne. Han nød at gå sammen med hende i den knitrende hvide verden, nattens snefald havde efterladt. Mærke hendes hånd i sin, og vide at alt var, som det skulle være.

Stille lod han tankerne flyde tilbage til dén aften, de havde haft foran pejsen. Aften - og nat. Og mens de gik, trak han hende tættere ind til sig ved at lægge armen om hendes skulder. Hun var ikke ret høj, lige tilpas til at det føltes utroligt naturligt at gå på denne måde sammen med hende.

Hendes korte, let rødbrune hår skinnede i den opstående sols vintergyldne stråler, og hendes ånde dannede et eventyragtigt spindelvæv bag dem, flettende sig ind i hans, som havde selv deres åndedræt et forhold til hinanden.

Sprælske øjne kastede sideblikke til ham. Sideblikke fyldt med kærlighed og glæde. Glæde over livet, over verdenen, over kærligheden. Den var stor, deres kærlighed, så stor, at den en gang imellem truede med at tage pusten fra

ham. Den fyldte hans hverdag totalt. Varmede når kulden var ved at snige sig ind på ham og jog depressionens dæmoner på flugt, før de overhovedet fik en chance for at bide sig fast.

Varsomt aede han hendes kind med sin frie hånd og nød at føle hendes sarte, frostrødmende hud under sine fingre. Hun lagde hovedet på hans skulder og lukkede øjnene. Sikker på at han ville føre hende trygt gennem verdenen.

Sagte gik de videre gennem snelandskabet, nydende storheden i en tavs skov, hvor solen glitrede fra træernes pudderfyldte grene og blinkede fra bækkens blidt strømmende vand. Sagte, mens hans tanker gik på langfart.

Foran pejsen

De havde lagt sig foran pejsen efter maden, begge to mætte af lykke og glæde, og betragtet ildens knitrende luer. Bag dem var dansende skygger på væggen. Skygger, der afslørede, at to var blevet til én. Langsomt havde han ladet sine fingre glide ned af hendes varme

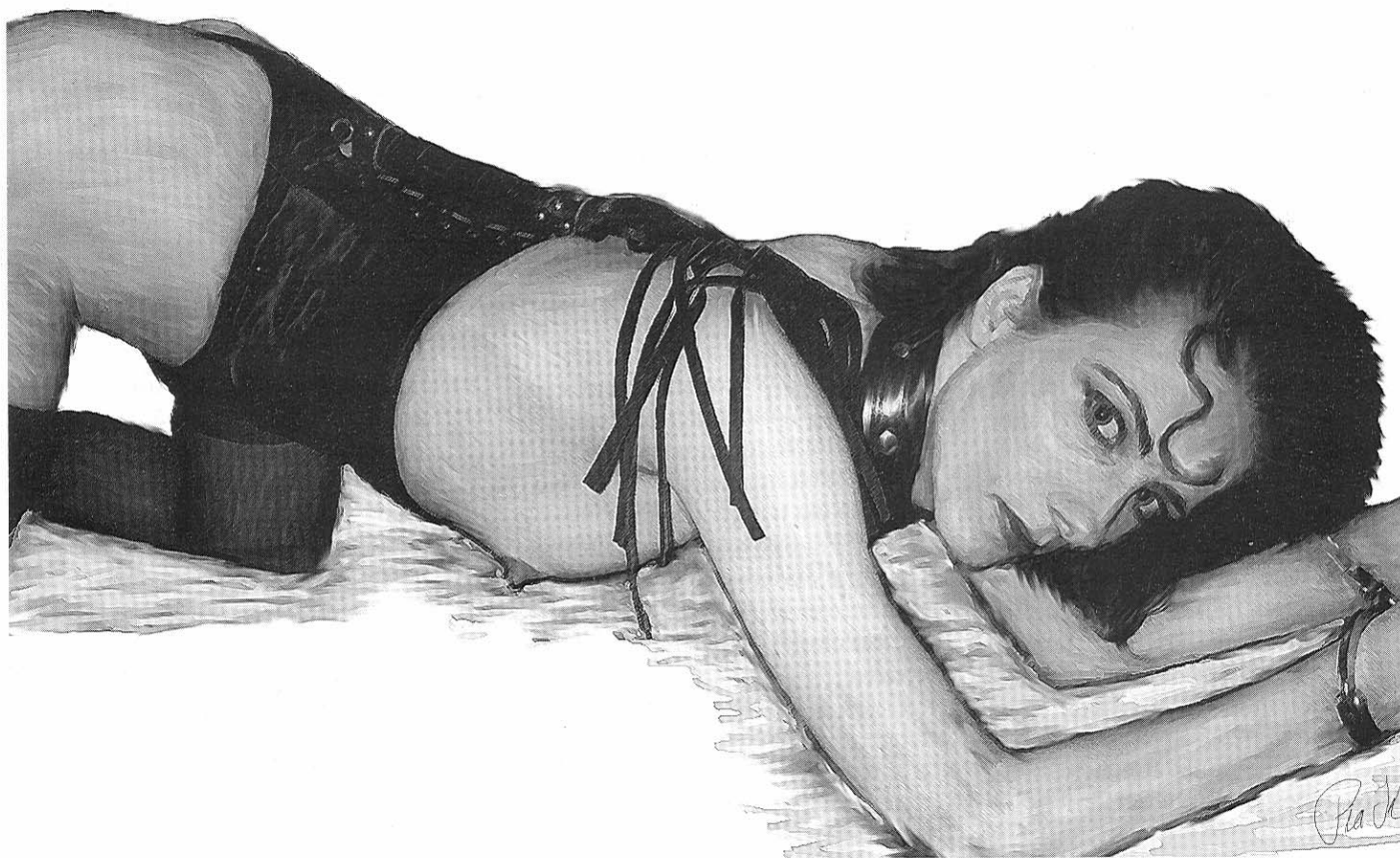
ryg i rolige strøg. Masseret hendes nakke blidt og roligt og nydt trykket fra hendes hoved på sin brystkasse. Hendes hår havde blidt kildet ham på kinden, og varmen fra hendes bryster havde stille tændt et begær i ham, som han vidste ville blive fuldført inden længe. Hendes arme, der var slynget om kroppen på ham, for at hun kunne mærke ham så tæt som muligt, havde trukket hans krop helt ind til hendes, så de sammen kunne mærke ikke bare varmen fra de brændende egeknuder i pejsen, men også varmen fra den voksende indre glød. Roligt havde han ladet sine finger-spidser glide over toppen af hendes brystvorter, og mærket hvordan de langsomt spændtes, blev hårde og ekstra følsomme. Hun havde skilt sine læber ad og med lukkede øjne ladet dem glide ned ad hans brystkasse, indtil hans ene brystvorte var gledet ind imellem dem. Blidt havde hun nappet i først den ene og derefter den anden og fået dem til at vokse sig

lige så hårde som hendes egne. Han følte, hvordan hun forsigtigt, uden at nogen smerte opstod, havde sat tænderne i og ladet dem trække hans brystvorter udad. Og han mærkede hendes negle skrabe blidt tværs over ryggen på ham visende, at hun forventede hans reaktion snart. Han krummede fingrene, og lod neglene trække svage striber nedad hendes ryg. Roligt og stille fra toppen af hendes skulder og ned til ballernes rundinger. Nappende ganske let i den spændte hud. På hendes åndedræt kunne han høre, at hun ikke var upåvirket. Næsten uhørligt ændredes det fra at være roligt og konstant til det hurtigere og hastigere åndedræt, der følger med, når øjnene bliver blanke af forventning. Roligt lod han sine negle cirkle på hendes baller, glidende længere og længere ned mod hendes let skilte lår - for så krævende og hårdt at lade dem nappe i den bløde hud mellem lår og baller. Et ufrivilligt gisp undslap hendes læber, og han kunne

mærke, at hun var begyndt at sitre i kroppen. Hun var spændt nu, kunne han mærke, spændt på hvad han ville finde på at fortsætte med. Ville han være hård? Ville han være krævende? Eller ville de ende med at elske blidt og roligt fyldt af den sødme kærlighedens dybder lagde i dem?

De første bølger

Langsomt løftede hun hovedet og bød ham sine læber. Bløde, fristende, fugtige læber, der betingelsesløst overgav sig til hans mund. Deres tunger vikled sig ind i hinanden i en balletagtig dans, som for hvert trin gjorde hans åndedræt hurtigere, vækkede hans begær fra hvilen, og fik hans køn til at spænde i krævende forventning. Han rullede hende om på ryggen og lod sine læber glide fra hendes ned over den sarte hud på halsen, slikkende ganske let i fordybningen før brystbenet, trækkende et fugtigt spor over mod hendes ene brystvorte. Blidt, men med et langsomt voksende krav, lod han

sine læber stramme om vorten og hørte hende trække vejret let gispende af forventning om det bid, hun vidste ville komme. Hans skarpe tænder kradsede over kanten af vorten, og han mærkede den vokse fra en sart, varm blødhed til hårdhedens maksimum.

Hendes hjertes hastige banken inde i brystkassen fyldte hans bevidsthed, mens han sultent slugte hendes ene bryst. Sugede det ind i munden i ét glid, der fyldte hende med begær. Alle hendes muskler stivnede af lyst, sitrede ukontrolleret, og hun pressede sig ind til ham i sukkende forventning.

Han vidste, at i det øjeblik det første bid var givet, ville hun uundgåeligt underkaste sig totalt, men hun måtte vente. Vente, selv om hendes bryster dirrede af hjælpeløs forventning, og hendes vorter var ved at sprænges af blodets tilstrømning i dem. Vente, selv om hendes epilerede køn allerede skinnede af velduftende kærlighedssaft. Vente.....

Stadig lod han sine hænder lege med de spændte toppe, for derefter langsomt at lade dem glide ned over hendes krop. Kredsede, drilende, krævende. Mens han samtidig langsomt lod sin tunge cirkle over hendes spændte hud, mærkede han hendes hænder kæle for hans brystkasse. Hendes fingre let nappende i hans brystvorter, trækende striber med neglene over hans muskuløse overkrop. Hun kunne føle spændingen i sit køn vokse til næsten uudholdelige højder, da han lod tungen glide nedover igennem hendes kønshår, for derefter at sprede hendes ben og lade sin tunge og sine tænder finde hendes drejepunkt. Blodspændt, som den var, mærkede hun hvert enkelt lette krads af hans tænder løbe gennem sin krop som en ild af begær.

Hun stønnede og søgte at mase hele sit køn ind i hans mund. Søgte at få nydelsen spredt over hele det ene punkt af hendes krop, der syntes at eksistere. Hårdt holdt

han hende om ballerne, mens hans mund sugede sig fast mellem hendes ben. Grådigt slugende hver dråbe af hendes kærlighedssaft. Hun spændte i ryggen og lod jamrende sin krop hæve sig fra skindet, de lå på. Følte hans tunges slag mod sin klit som den højeste form for tortur, jo længere han trak hendes nydelse ud. Følte bølgerne rulle gennem kroppen, og hendes bevidsthed splittes i uendeligt mange smådele, der alle krævede det samme. Nu. Nu. Nu. Hver gang hun gispende lod sine øjne fange hans, kunne hun se dybden af hans begær i dem. Føle hans brusende lyst til at trænge ind i hende af al kraft. Og hun vidste lysende klart, at han ikke ville lade hende nå udløsningen, ikke ville lade hende nå toppen, før han selv var klar. Klar til at lade hende spidde på sit køn. Klar til at fylde hende fuldstændigt ud med sin manddom. Dette pulserende lem hun havde følt så mange gange i sig og som altid fyldte hende med en uendelig glæde over at være hans.

Tæt på og langt fra

Han trak hende rundt, så hendes mund kunne nå ham, og jamrende dykkede hun ned mellem hans ben og tog ham mellem sine læber. Fyldte sin mund med hans hårdhed, og lod sine læber glide helt ned til roden af ham. Så langt, at hun kunne føle hans kønshår mases mod hans underliv. Grådigt elskede hun hans lem med sine læber, sin mund, sin hals, og trak endnu mere hårdhed ud i det. Hun mærkede det vokse totalt. Han holdt hårdt om hendes baller imens, let nappende i hendes blodfyldte skamlæber, mens hvert af hans åndedrag føltes som vulkanvarme pust mod hendes klit. Pust, der fik hendes begær til at vokse i ukontrollable spring. Opad. Opad. Næsten bevidstløs af begær klynkede hun sit ønske om at måtte føle ham i sig. Vidende at han havde magten til at afgøre, om

hun skulle have lov. Vidende at han elskede at trække det hele ud til grænsen, før han endelig fyldte hende ud. Øjeblikkeligt ramte hans hænder hendes baller med en straffende hårdhed, der trak stjernegnistrende striber gennem hendes bevidsthed og efterlod dybt røde, varme mærker. Hun måtte vente til det passede ham, og ikke til det passede hende.

Straffende lod han hendes køn forsvinde ind i sin ene håndflade og knugede det hårdt. Og mens byger af smerteglæde trak op gennem hendes krop, kastede hun sig jamrende fra side til side. Hendes køns blomst føltes, som var den det eneste eksisterende i verden. Som var den fyldt med vulkaner, der hvert øjeblik kunne sprøjte glødende lava ud over det hele.

Men han lod hende ikke komme endnu. Lod hende ikke føle sit højdepunkt som andet end en kommende glæde. Så tæt på og dog så langt fra. Hun kastede sig bønfaldende ned foran ham.

Tilbød sig

fuldt ud med bagdelen vendt mod ham. Åbnede sine baller for at vise ham, at alt var hans. Kun han bestemte, hvad der skulle ske. Hvor han skulle trænge ind. Hvor han skulle fylde hende med den brændende hede fra sit lem.

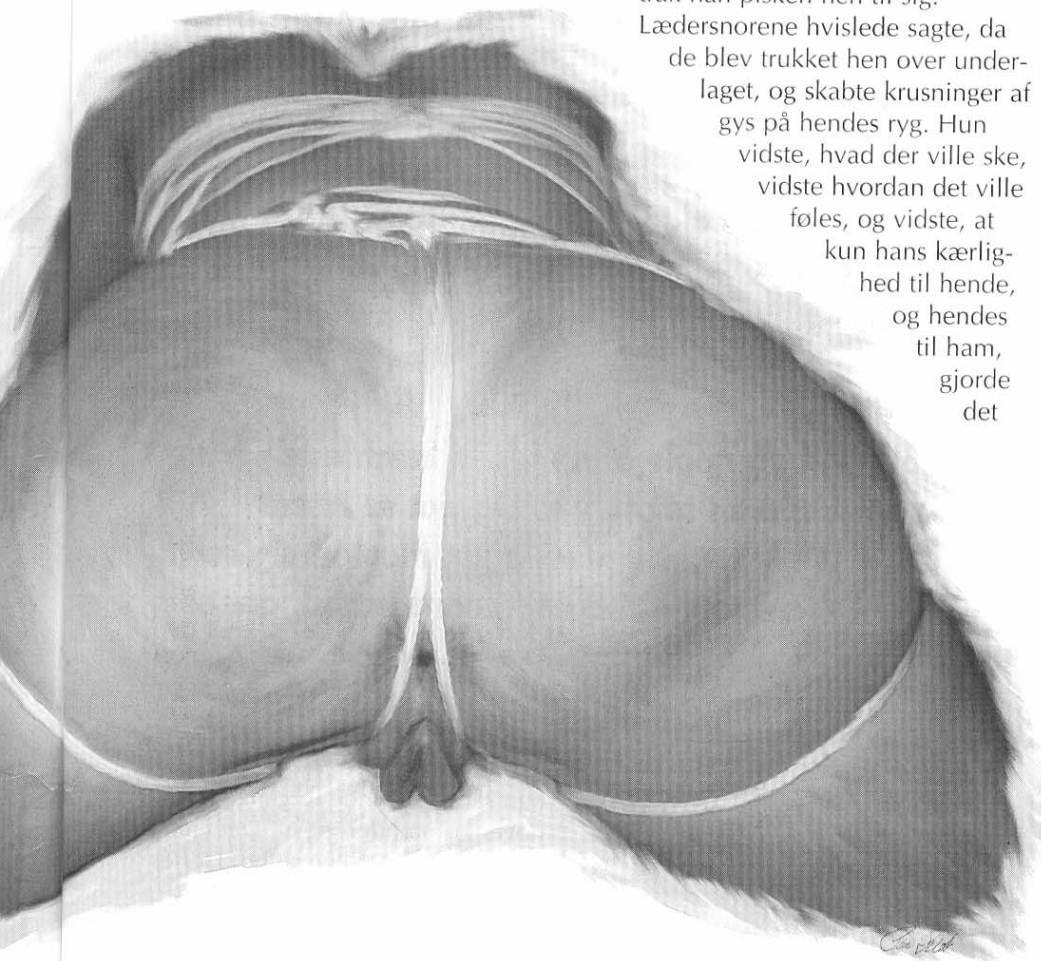
Hans øjne havde gnistret af begær og herskende vrede, da hun lå der foran ham. En vrede, der samtidig var så fyldt af kærlighed, som noget kunne blive. Han vidste, at hvis han lod sig overtale til endeligt at lade hende nå toppen, ende-

lig føle ham, ville hun være skuffet. Skuffet over mangelen på det eneste, der kunne gi' hendes udløsning. Den ekstra dimension som hun elskede. Og som han elskede at gi' hende.

Den frydefulde pisk

Langsomt, uendeligt langsomt, trak han piskan hen til sig.

Lædersnorene hvislede sagte, da de blev trukket hen over underlaget, og skabte krusninger af gys på hendes ryg. Hun vidste, hvad der ville ske, vidste hvordan det ville føles, og vidste, at kun hans kærlighed til hende, og hendes til ham, gjorde det

muligt for dem at nyde så intenst, så levende. Hele hendes skælvende krop gnistrede i skæret fra pejsen, da han lod det bløde læder ramme hende i hårde krævende hug. Og mens blodrøde striber som ved et trylleslag dukkede op på hendes baller og ryg, mærkede hun sit begær vokse til uendelige højder. Intet eksisterede mere for hende. Hele hendes verden var et stort ønske om at måtte fuldende begæret. Måtte give slip og lade udløsningen rulle. Han trak selv vejret med

pinefuld hast og følte dybt inde i kroppen, at tidspunktet var ved at nærme sig. Tidspunktet, hvor han skulle mærke hendes brændende varme skede omslutte ham og høre hendes stemme signalere højdernes nærhed. Og i ét hårdt ubønhørligt hug lod han sin stivhed trænge gennem hende. Ind i hende. Helt i bund. Med jamrende skrig modtog hun ham, mens han hårdt ramte dybere, end hun havde troet var muligt. Fyldte hende fuldstændig og trak hendes bagdel helt tæt ind til sig i hvert hug. Hun kunne føle udløsningen komme helt nede fra tæerne. Rullende gennem kroppen som en tsunami. Voldsomt, overvældende og fuldstændigt. Og i ét hug nåede hun toppen, da hans pegefingertærne trængte ind i hendes anus. Rystende, sitrende, glidende på toppen af en uendelig bølge af lyst, følte han hendes skedevægge trække sig sammen om ham, og bag hans øjne voksede begærets gnister til et uimodståeligt flammende brusende krav om udløsning. På én gang følte han hele sin bevidsthed svulme og brusende skylle ud gennem lemmet. Og mens hans sæd hamrede ud i hendes skede, blandedes deres stemmer i et jamrende, skrigende, frydefuldt brøl af glæde. Verden eksisterede ikke længere. De var blevet ét igen.

Tilbage til pejsen

Tankerne om aftenen før havde efterladt hans øjne blanke og uendeligt dybe. Og da hun vendte sit hoved spørgende mod ham, for at finde ud af hvor han havde været henne, kunne han se i hendes øjne, at også hun havde gennemlevet den igen. De stoppede under et snedækket træ og kyskede hinanden inderligt. Begge fyldt af den største kærlighed, der fandtes, og gik langsomt hjemad. Hjem til pejsen igen.